

Spm. nr. US 127**Birthe Skaarup (DF):**

Jeg kunne tænke mig, at vi fik lidt debat om hele strukturen i vores sygehusvæsen, og her tænker jeg også på den aftale, vi har lavet om specialeplanlægningen.

Noget af det, der ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, er bl.a.: Hvor langt skal vi have mellem akutskadestuer, hvor langt skal vi have mellem nogle skadeklinikker? Vi føler i hvert tilfælde, at vi kan mærke ude i befolkningen, at de er meget nervøse for, hvor den her plan vil have.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren ikke er enig i, at hvis vi ikke melder noget mere konkret ud landspolitisk, vil borgerne ikke føle den tryghed i hverdagen, der er ved at have en akutskadestue eller en skadeklinik i nærheden af, hvor de bor.

Kl. 13.30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes først og fremmest, at vi bør have respekt for den proces, som er sat i gang, og som vi også selv har været med til at sanktionere. Det er jo en proces, hvor Sundhedsstyrelsen nu udstikker faglige anbefalinger, kan man sige, for tilrettelæggelsen af vores sygehusvæsen – i første række her på det akutte område og senere jo altså speciale for speciale. Og så er det op til regionerne at prøve at oversætte de faglige anbefalinger. Det skal vi se regionernes bud på.

Jeg er meget enig i, at vi har en udfordring omkring det med tryghed. Jeg synes også, at vi skal være ærlige omkring det og få formidlet, at når vi forfølger tryghed, skal vi passe på, at det ikke bliver en falsk tryghed, hvor vi alle sammen har meget kort afstand til sygehuset, men så er det til gengæld et sygehus, som ikke kan give os ordentlig behandling, hvis vi bliver alvorligt syge. Det er den ene side af den sag.

Den anden side er selvfølgelig, at der er en række situationer, hvor nærhed betyder noget reelt. Altså, hvis man kommer ud for en faldulykke i hjemmet, eller ens barn falder ned fra pæretræet, eller hvad det nu måtte være, og man har brug for hjælp, så er det selvfølgelig reelt en værdi, og det skaber tryghed, at man kan få hjælp i nærområdet.

Det jeg synes vi skulle bruge noget energi på, og det her kunne næsten trække en hel forebyggelsesdebat, det bliver sådan lidt abrupt, er

at få formuleret en vision for, hvad det så er for nogle tilbud, vi skal give i lokalsamfundet, for jeg ser jo for mig lægeklinikker, eller hvilket ord man nu vil bruge, skyde frem, hvor flere læger end det, der er rutinen i dag, går sammen, trækker andre faggrupper ind under samme tag – sygeplejersker, laboranter – får et bedre fagligt miljø og også en bedre mulighed for at udvide åbningstiden, sådan at man altså helt nært i samfundet kan give nogle tilbud, hvis folk kommer ud for det, man kunne kalde banale lidelser.

Jeg tror på, at jo bedre vi er til at formulere sådan en vision og tydeliggøre, at den også bliver til virkelighed, jo mere trygge vil folk også føle sig ved en udvikling, der generelt fører til, at der bliver lidt længere mellem landets sygehuse.

Birthe Skaarup (DF):

Fint nok med det, vil jeg sige til ministeren.

Men noget af det, der gør os lidt bange og nervøse – selv om jeg har fået at vide, at man aldrig må være bange i politik, så vil jeg alligevel bruge det ord – er, at vi jo hører nogle udmeldinger fra regionerne, der overhovedet ikke er ens. Nogle regioner planlægger ét, og nogle andre regioner noget helt andet. Og det er det, der får os til at ville have ministeren på banen her, for vi synes, at der skal noget landspolitisk pondus til på det her område.

Noget af det, jeg ser, er, at processen ude omkring i regionerne måske er gået lidt for hurtigt, at man ikke har taget den længere politiske proces, der skal til, fordi det er en voldsom omlægning af det danske beredskab over for akut tilskadekomne.

Mener ministeren ikke, at den proces er gået for hurtigt?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Processen er jo ikke færdig. Altså, jeg medgiver, at de fem regioner har grebet opgaven noget forskelligt an, også hvad angår det tidsmæssige perspektiv. Der er jo nogle regioner, som satser på, at man først i løbet af efteråret skal nå sådan en masterplan for, hvor mange sygehuse der skal være, og hvordan de skal fordeles på akutte og ikkeakutte. Der er andre steder, hvor man har haft et mere accelereret beslutningsforløb, bl.a. i Region Hovedstaden, hvor man jo regner med at vedtage en endelig plan den 15. maj. Jeg har så noteret, at der er et enkelt parti i det regionsråd, et parti, der står mig selv nært, som har sagt: Klap lige hesten. Så der kan jeg i hvert fald